

УДК 811.133.1'255.4(045)

ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ТА СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДІВ ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ ГІЙОМА АПОЛЛІНЕРА (НА МАТЕРІАЛІ ІТАЛІЙСЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ, УКРАЇНСЬКОЇ ТА РОСІЙСЬКОЇ МОВ)

Чумак Р.Е.

Маріупольський державний університет

Стаття присвячена висвітленню лексико-стилістичних та структурних особливостей існуючих перекладів поетичних творів Гійома Аполлінера на матеріалі запропонованих мов. Розглянуто підходи різних перекладачів щодо збереження відповідності тексту перекладу первинному тексту. Виявлено та обґрунтовано відмінності у перекладі лексичних одиниць різними мовами. Особлива увага приділяється питанню адекватності й еквівалентності здійснених перекладів. Зроблено висновок про роль образності художнього перекладу авангардних поетичних творів.

Ключові слова: лексико-стилістичні особливості, структурні особливості, лексична одиниця, каліграма, авангард, адекватність, еквівалентність.

Постановка проблеми. Силабо-тонічні та графічні поетичні твори Гійома Аполлінера є зразком авангардної течії в літературі, концептуальні засади якої виникають із особливостей подій відповідної історичної доби, зокрема розгортання Першої світової війни. **Актуальність дослідження** полягає у недостатній кількості існуючих перекладів поетичних творів письменника європейськими мовами та наявному дефіциті критичної літератури з цього приводу, що пояснюється саме революційним та воєнним факторами в новітній історії європейських держав. Наразі переклад поезій Г. Аполлінера українською

мовою має вибіркового характер, тому є дуже перспективним саме для вітчизняної перекладацької школи; в англо-італо- й російськомовній літературі переклади автора представлені в значно більшому обсязі, проте наявність критичного матеріалу досі є незначною. Таким чином, питання стилістики та структурних особливостей перекладів творчого надбання Г. Аполлінера залишається відкритим як для вітчизняних, так і для іноземних науковців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема здійснення адекватного перекладу авангардних поетичних творів знаходилася

та знаходяться в центрі уваги багатьох науковців-дослідників художнього перекладу. Цінними для нашого дослідження є ідеї А. Петрової, яка у стилістичному, а також історично-літературному та лінгвістичному аналізі перекладів обраних творів письменника російською мовою відзначає поєднання всередині одного твору різнорідних та різножанрових фрагментів, що утворюють новаторський гібридний текст, який не відповідає жодній з відомих [16, с. 213]. Аналіз метапоетичного дискурсу Г. Аполлінера та його детермінуючих ключових понять були розглянуті В. Ходусом у статті «Ключевые лексемы и ключевые понятия метапоэтического дискурса Г. Аполлінера» [19]. Високу цінність має праця Д. Ковальова, присвячена аналізу лексико-семантичної організації та ліричного героя поетичної збірки «Алкоголі» на мові оригіналу [9]. Переклади поетичних творів

Г. Аполлінера українською мовою було виконано видатним мовознавцем М. Лукашем; перекладами російською мовою займалися М. Кудінов, Б. Дубін та М. Яснов, який свого часу зазначав, що знадобилось пів-століття, аби в російській поезії з'явилися можливості для засвоєння та інтерпретації аполлінерівської поезики [12]. Вибірковий переклад творів італійською був здійснений поетами Дж. Капроні та В. Серені; англійськомовні читачі познайомились із творчістю Г. Аполлінера завдяки перекладачам Е. Кляйну та Д. Ревеллу.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Зважаючи на вищенаведені напрацювання, можна констатувати відсутність ґрунтовних досліджень у площині порівняльного перекладознавства: зіставлення та аналізу стилістичних особливостей текстів-перекладів різними мовами між собою та відносно тексту оригіналу, питання перекладності творів іншими мовами, детальний аналіз існуючих перекладів з точки зору адекватності та еквівалентності. Саме тому **головною метою** цієї роботи є виявлення лексико-стилістичних та структурних особливостей перекладів поетичних творів Г. Аполлінера, фіксування та обґрунтування їхніх спільних рис та розбіжностей.

Виклад основного матеріалу. Для кількох поколінь французьких поетів і читачів революційне перетворення французького вірша і пісенна, лірична традиція пов'язані з ім'ям Гійома Аполлінера. Надзвичайна подібність поетичних творів до творів живопису, новаторський підхід до їх створення зробили автора одним із найяскравіших представників французького авангарду, зумовили зацікавленість його творами також в інших країнах Європи.

Новаторство Аполлінера полягає не лише у відмові від пунктуації, створенні віршів-каліграм, наповненні фольклорних жанрів сучасним змістом – він запропонував новий підхід до розуміння поезії, вважаючи її засобом «пізнання життя». Його творчість не обмежилася естетичною програмою якогось одного напрямку чи течії. У його віршах співіснували різні поетичні стихії: романтизм, реалізм, символізм, кубізм, сюрреалізм. Аполлінер поєднував у своїй творчості сміливі новації з давніми традиціями, лірику з прозою, історію з міфом.

Це, в свою чергу, пояснює специфічність та своєрідність стилю, символів, які вирізняють письменника серед його сучасників та ставлять перед перекладачем серйозне завдання – максимально точно передати зміст творів, зберігши форму й унікальний авторський стиль. Помилки при перекладі або елементарне нерозуміння базових засад відтворення художнього світу поетичного твору призводить до нівелювання його цінності.

Художній простір поетичного твору «Le Pont Mirabeau», починаючи з самої назви, передбачає використання типових для локації та комунікативної ситуації лексичних одиниць: *la Seine, l'onde, lente, face à face, regards, l'amour s'en va* та інших. Описуючи безпосередньо міст Мірабо над Сеною та зустріч закоханоїв минулому пари, автор застосував вищенаведені мовні засоби в прямому сенсі, що значно полегшує роботу перекладачеві. Це пояснює надзвичайно високий ступінь адекватності й еквівалентності при їх перекладах англійською та італійською мовами, які в даному випадку можна назвати буквальними. Проте варіанти українського та російського перекладів значно відрізняються не лише від первинного тексту та, відповідно, англійського й італійського варіантів, але мають значні відмінності між собою.

Зіставимо переклади виділених лексичних одиниць Е. Кляйна (*Seine, wave, slow, face to face, gazes, love vanishes*), В. Серені (*Senna, l'onda, lenta, faccia a faccia, sguardo, l'amore va*), М. Лукаша (*Сена, вода хлопоче, тягуча, очі в очі, поглядів, любов сплива*) та М. Кудінова (*Сена, реке плыть и мерцают, медлительно, рука в руке, взглядов, уходит <...> любовь*).

Проаналізувавши очевидні розбіжності при перекладі поезії «Le Pont Mirabeau», можна виокремити наступні основні причини їх наявності: 1) для М. Лукаша та М. Кудінова пріоритетним є не власне точний переклад поетичного твору, але його відтворення рідною мовою з урахуванням вітчизняної літературної традиції; 2) від початку перекладачами обраний різний рівень образності (*lente-slow – тягуча-медлительно, l'amour s'en va-l'amore va – любов сплива*); 3) бажання вітчизняних перекладачів зберегти оригінальний малюнок рим і форми твору призвело до певних лексичних і стилістичних трансформацій (*face à face-face to face – очі в очі – рука в руке, l'onde-wave – вода хлопоче – реке плыть и мерцают*). Зауважимо до того ж, що наведені приклади ніякою мірою не залежать від факту відсутності в слов'янських мовах точних відповідників.

Натомість лексичні одиниці, що семантично відносяться до категорії «час», доволі точно перекладені всіма запропонованими для аналізу мовами. Зіставивши варіанти перекладів найуживанішого структурного елементу – двовірша *Vienne la nuit sonne l'heure / Les jours s'en vont je demeure* – бачимо присутність в кожному з перекладів точних іменникових відповідників (*night-hour-days, la notte-l'ora-i giorni, ніч-годинник-дні, ночь-час-день*). Логічним поясненням даного факту слугує високий рівень перекладності як кожної окремої одиниці, так і їхніх сполучень, що разом утворюють цілісний двовірш. Цього висновку ми дійшли, порівнявши двовірш

у виконанні кожного з перекладачів: *Comes the night sounds the hour / The days go by I endure* (Е. Кляйн), *Venga la notte suoni l'ora / I giorni vanno io non ancora* (В. Серені), *Хай б'є годинник ніч настає / Минають дні а я ще є* (М. Лукаш), *Ночь приближается, пробил час, / Я остался, а день угас* (М. Кудінов).

Також доцільно відзначити пунктуаційне оформлення твору. Повна відсутність звичних розділових знаків – ком, крапок, тире тощо – є цілком мотивованою, одночасно ілюструючи характерну рису творчості Г. Аполлінера, що має на меті динамізувати вірш, зробити його «живим». На думку Кс. Дьяконової, відсутність пунктуації сприяє імпровізаційній основі у віршах, і в його випадку це дійсно так [8]. Важливо, що подібної думки дотримується більшість перекладачів, визнаючи таким чином індивідуальність і новаторство креативних принципів поета. Втім, має право на існування і протилежна точка зору, яку відстоюють у своїх перекладах певні літератори. Зокрема цієї позиції дотримується М. Кудінов, чий підхід до проблеми є аналогічним думці

А. Шапіро про те, що автор художнього твору, якою б своєрідною не була його тематика, яким би індивідуальними не були його мовний стиль і художня манера, не може далеко відходити від прийнятої в даній писемності пунктуаційної системи [20, с. 64].

Значними є лексико-стилістичні та структурні відмінності перекладів силабо-тонічного твору «*La Boucle retrouvée*». Невеликий обсяг, чітка структурованість та витримана впродовж усього тексту перехресна рима вплинули на переклади італійською (С. Штреміц) та англійською (Р. Шеттак) мовами: порівняно з українським (М. Лукаш) та російським (М. Яснов) перекладами вони помітно програють у виразності, яка в даному випадку досягається перш за все дотриманням ритму та віршованого розміру.

Зіставивши варіанти Р. Шеттака (*He finds within his memory / The curl of chestnut colored hair / Does it remind you not to trust / In our two alien destinies*) та М. Лукаша (*Русявого волосся прядка / Не муч мене і не неволь / А в тебе чи жива ще згадка / Про спліт химерний наших дол*), український переклад видається нам мало не вільним, але водночас він зберігає сюжетну основу вірша. Свідомо виключаючи з перекладу важливі для атмосфери твору іменники, М. Лукашу та М. Яснову вдається уникнути послаблення змістового навантаження через використання прикладок (*згадка-прядка*), синонімічних конструкцій (*murmure-t-elle – она в ответ*), ускладнених порівнянь (*comme un automne – мов осінній лист*), спрощення лексичного складу (*Du boulevard de la Chapelle / Du joli Montmartre et d'Auteuil – Бульвар Шапель Монмартр Омей*).

Беручи до уваги переклади твору «*La Boucle retrouvée*» англійською та італійською, ми знову помічаємо притаманний їм буквализм. Він є насамперед результатом досягнення високого рівня адекватності, яку В. Комісаров вважав синонімом добре виконаного перекладу. Однак подібний перекладацький підхід має серйозні недоліки, виражені частковим або повним ігноруванням оригінального стилю автора та закономірною незбіжністю комунікативного ефекту, створю-

ваного текстом у первинному та вторинному комунікативних актах [10]. Тому в даному аспекті ми поділяємо точку зору Б. Пастернака про те, що художній переклад, подібно оригіналу, має справляти враження життя, але не словесності і вважаємо, що основною метою художнього перекладу є збереження ідіостилу [15].

Окрім буквализму при перекладі простих лексичних одиниць, для англійського та італійського варіантів характерне максимально точне відтворення оригінальної композиції. На думку В. Назарука, це і є проблемою для чималого кількості перекладачів, які, звертаючи увагу лише на фабулу, систему символів та специфічність композиції, виконують «технічну трансформацію» [13, с. 305]. Найкращим чином тенденція простежується на прикладі перекладу другої строфи поезії «*La Boucle retrouvée*» Р. Шеттаком, який чітко дотримується оригінального порядку розташування рядків і навіть слів:

*From the Boulevard de la Chapelle
From lovely Montmartre and Auteuil
She murmured now I can recall
The day I crossed your threshold there*

Аналогічну побудову має переклад строфи у виконанні С. Штреміц:

*Di boulevard de la Chapelle
Del bel Montmartre e di Auteuil
Me lo ricordo mormora lei
Il giorno che ho passato la tua soglia*

У варіанті перекладу М. Яснова російською, строфа виглядає так:

*Она в ответ я помню много
О том далеком дне о той
Дороге к твоему порогу
Бульвар Шапель Монмартр Омей*

В даному випадку цікавою є протилежність підходу російського перекладача. Довільно розташувавши всі структурні елементи строфи і вдавшись до певних лексичних трансформацій, він успішно впорався з головним завданням художнього перекладу, яким, згідно із думкою І. Кашкіна, ми вважаємо досягнення нерозривного зв'язку форми зі змістом, коли зі змісту-задуму все починається і змістом-результатом усе закінчується, а форма незримо, а згодом і зримо присутня на всіх етапах творчого процесу, втілюючи собою те, що задумав і чого досягнув художник [18].

Складність перекладу поетичного твору «*Les Fiançailles*» обумовлюється присутністю в лаштунках однієї строфи спільнокореневих одиниць (*bois de citronniers-citrons leurs, plumes bleues-oiseau bleu*), що ставить перекладача перед вибором: максимально точно передати оригінальний авторський прийом, чи зробити спробу його альтернативного відтворення за допомогою засобів власної мови. Проте навіть буквальний переклад спільнокореневих слів потребує певних зусиль з боку перекладача, адже відповідно до нього вибудовується структура словосполучення, рядка, строфи тощо. Тому, як зазначає А. Сагаровський, в процесі перекладу треба уникати тавтології, яка зневизначноє мову [17, с. 14].

Безсумнівно вдалим з цієї точки зору є переклад англійською Р. Шеттака, який не лише уникнув прямого повтору, але й грамотно застосував різні частини мови, посиливши образи:

*The springtime lets the perjured lovers stray
And quietly brings out the bluish plumes
Which cypresses shake down where blue-birds'
nest*

Для порівняння наводимо російський варіант перекладу, здійснений Н. Стрижевською:

*Весенний вихрь кружит неверных женихов
И как листву кружит рой перьев голубой
Над кипарисом и над птицей голубой*

Незважаючи на приналежність атрибуту (голубой) до різних об'єктів, однаковість його грама-тичної форми негативно відбивається на експресії строфи. З іншого боку, цей ефект посилюється розташуванням атрибуту в кінці двох послідовних рядків. Динамічнішим при подібному підході видається український варіант перекладу М. Лукаша, в якому ідентичний атрибут займає місце в середині рядків:

*Весною в мандри йдуть невірні наречені
І з кипариса де гніздиться синій птах
Злітає синій пух розвіюється в прах*

Поезія «Les Fiançailles» містить і такий неоднозначний для перекладачів елемент, як власні імена, об'єднані темою «релігія» (*Madone, Paraclet*). Маючи у складі власних точні відповідники лексичної одиниці «*Madone*» (*the Blessed Virgin* – *Богородиця-Богородиця*), Р. Шеттак, М. Лукаш та Н. Стрижевська одноставно відмовляються від їх використання на користь адекватності перекладу. Ми знаходимо це рішення цілком виправданим, адже погоджуємось з даного приводу із М. Педаном, який зазначає, що єдиної чіткої системи принципів передачі власних імен та назв при здійсненні художнього перекладу не існує, тобто підхід до їх передачі має суто суб'єктивний характер [14].

Натомість одиниця «*Paraclet*» підлягає видозміні в італійському (В. Вентрелла), російському та українському варіантах, відповідно переходячи у «*Spirito Santo*», «*Дух Святой*» та «*Голуб-Дух*». І якщо в перших двох випадках можна казати про ототожнювальну синонімію, що слугує для збереження інтонаційного оформлення та ритми, то варіант М. Лукаша є значно глибшим з точки зору образу та символу. Трансформуючи оригінальну риму з типу *abab* на *abba*, український перекладач водночас

демонструє глибоке розуміння символу «голуб» в цілому і в поезії Аполлінера зокрема, вибудовуючи семантичний ланцюг «Параклет-Святий Дух-захисник-Голуб-Дух».

Висновки і пропозиції. З урахуванням викладених вище ідей, результати дослідження можуть бути сформульовані наступним чином.

По-перше, виявлено лексико-стилістичні особливості перекладів поетичних творів Гійома Аполлінера. Так, найбільш точними з точки зору лексичних відповідностей є переклади англійською та італійською мовою, з точки зору комунікативного ефекту – українською та російською. Окрім того, емоційно забарвлена лексика найчастіше зустрічається у перекладах слов'янськими мовами; для англійської та італійської характернішим є використання нейтральної лексики. Також зазначимо, що основними причинами відмінностей у перекладі лексичних одиниць заявленими мовами ми вважаємо: особливості словникового складу мов та літературних традицій народів, своєрідність перекладацьких методів та підходів, орієнтованість на досягнення протилежного ефекту (буквалізм та образність).

По-друге, визначено структурні особливості наведених перекладів, які полягають у різних способах відтворення порядку строф, рядків у строфі та слів у рядку.

Зазначені вище особливості зумовлюють два основні підходи до збереження відповідності тексту перекладу первинному тексту: структурний і змістовий. Структурний підхід реалізується через максимально можливе дотримання перекладачем порядку відтворення рядків у строфі та слів у рядку, для нього є характерним принципова адекватність. Змістовий підхід є складнішим з креативної точки зору, він реалізується через відносно або абсолютно довільне розміщення лексичних одиниць з одночасним посиленням їхньої виразності за допомогою засобів мови перекладу: спільнокореневих форм, слів-прикладок, синонімічних конструкцій, паралелізму тощо.

Найбільшою мірою сприяючи передачі оригінального авторського стилю, образність художнього перекладу авангардних поетичних творів має вищий пріоритет порівняно з його точністю.

Список літератури:

1. Guillaume Apollinaire. Selected Poems [Електронний ресурс] / A. S. Klein // Poetry in Translation. – Режим доступу: http://www.poetryintranslation.com/PITBR/French/Apollinaire.php#anchor_Toc24461583
2. Shattuck R. W. Selected Writings of Guillaume Apollinaire / Roger Whitney Shattuck. – N.Y.: New Directions, 1950. – 275 p.
3. Stremiz S. La ciocca ritrovata [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.pensieriparole.it/poesie/poesie-d-autore/poesia-17841>
4. Testi di Guillaume Apollinaire. Le pont Mirabeau (traduzione in italiano) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lyricstranslate.com/it/le-pont-mirabeau-il-ponte-mirabeau.html>
5. Ventella V. Guillaume Apollinaire, L'opera poetica [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vitoventrella.it/poesia/guillaume-apolinaire-lopera-poetica/>
6. Гійом Аполлінер. Алкоголі (1913) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lib.ru/POEZIQ/APOLLINER/apolliner1_3.txt
7. Давиденко Г. Й. Історія зарубіжної літератури XIX-початку XX століття / Г. Й. Давиденко, О. М. Чайка – К.: «Центр учбової літератури», 2009. – 400 с.
8. Знаки препинання в стихотворной речи [Електронний ресурс] / Невзглядова Е. В. // Звезда. – 2016. – № 10. – Режим доступу до журн: <https://zvezdaspb.ru/index.php?page=8&nput=2849>
9. Ковалев Д. Ю. Лексико-семантическая структура и лирический герой сборника «Алкоголи» Гийома Аполлинера: дис. канд. филол. наук: 10.02.05/ Ковалев Дмитрий Юрьевич. – Петигорск., 2008. – 132 с.
10. Лингвистика. Адекватность перевода [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://linguistics-konspect.org/?content=4865>

11. Лукаш М. О. Від Бокаччо до Аполлінера / Микола Олексійович Лукаш. – К.: Дніпро, 1990. – 510 с.
12. Мост Мирабо [Електронний ресурс] / М. Д. Яснєв // Иностранная литература. – 1998. – № 4. – Режим доступу до журн: <http://magazines.russ.ru/inostran/1998/4/apoliner.html>
13. Назарук В. М. Проблема збереження при перекладі автентичного художнього коду тексту / В. М. Назарук // Наукові записки [Національного університету «Острозька академія»]. Сер. Філологічна. – 2011. – Вип. 20. – С. 302–306. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoaf_2011_20_44
14. Особливості перекладу власних назв у художніх творах [Електронний ресурс] / М. С. Педан // Web-ресурс науково-практичних конференцій. – Режим доступу: http://confcontact.com/2013_04_17/25_Pedan.htm
15. Пастернак Б. Л. Замечания к переводам Шекспира / Б. Л. Пастернак // Зарубежная поэзия в переводах Б. Л. Пастернака. – М.: Радуга, 2001. – 640 с.
16. Петрова А. Д. Гийом Аполлинер и проблема определения литературного жанра / А. Д. Петрова // Древняя и Новая Романия. – 2017. – № 19. – С. 207–214.
17. Сагаровський А. А. Плеоназм і тавтологія / А. А. Сагаровський // Мова і стиль газети: методичні рекомендації щодо поліпшення мовної культури періодичної преси Харківщини. – Х., Філологічний ф-т Харк. держ. ун-ту. – 1985. – С. 14–23.
18. Статус художнього перекладу в теорії перекладознавства [Електронний ресурс] / Т. В. Струк // Статті з теорії перекладу. – Режим доступу: <https://trainstation.pro/uk/stati/status-hudozhnogo-perekladu-v-teoriyi-perekladoznavstva>
19. Ходус В. П. Ключевые лексемы и ключевые понятия метапоэтического дискурса Г. Аполлинера / В. П. Ходус, Р. В. Чвалун // Вестник Северо-Кавказского федерального университета. – 2014. – № 2(41). – С. 209–212.
20. Шапиро А. Б. Современный русский язык. Пунктуация / Абрам Борисович Шапиро. – М.: Просвещение, 1966. – 296 с.

Чумак Р.Э.

Мариупольский государственный университет

ЛЕКСИКО-СТИЛИСТИЧЕСКИЕ И СТРУКТУРНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДОВ ПОЭТИЧЕСКИХ ПРОИЗВЕДЕНИЙ ГИЙОМА АПОЛЛИНЕРА (НА МАТЕРИАЛЕ ИТАЛЬЯНСКОГО, АНГЛИЙСКОГО, УКРАИНСКОГО И РУССКОГО ЯЗЫКОВ)

Аннотация

Статья посвящена освещению лексико-стилистических и структурных особенностей существующих переводов поэтических произведений Гийома Аполлинера на материале предложенных языков. Рассмотрены подходы различных переводчиков к сохранению соответствия текста перевода исходному тексту. Определены и обоснованы различия в переводе лексических единиц на разные языки. Особое внимание уделяется вопросу адекватности и эквивалентности осуществленных переводов. Сделан вывод о роли образности художественного перевода авангардных поэтических произведений.

Ключевые слова: лексико-стилистические особенности, структурные особенности, лексическая единица, каллиграмма, авангард, адекватность, эквивалентность.

Chumak R.E.

Mariupol State University

LEXICAL-STYLISTIC AND STRUCTURAL PECULIARITIES OF TRANSLATIONS OF POETRY WORKS BY GUILLAUME APOLLINAIRE (ON THE MATERIAL OF ITALIAN, ENGLISH, UKRAINIAN, AND RUSSIAN LANGUAGES)

Summary

The article is devoted to the explanation of the stylistic features of the existing Guillaume Apollinaire poems' translation on the material of the proposed languages. The approaches of various translators to preserve the accordance of the translation text relatively to the source text have been considered. Differences in translation of lexical units into different languages have been determined and substantiated. Special attention to the issue of adequacy and equivalence of translations has been drawn. The conclusion of the role of imagery in the artistic translation of avant-garde poetic works has been made.

Keywords: lexical-stylistic features, structural features, lexical unit, calligram, avant-garde, adequacy, equivalence.